

פרשת חיי שרה- תש"פ בעקבות רבי אריה שכטר זצ"ל במלאות 30 לפטירתו

'חיי'

נולד בהונגריה לתעשיין והמלונאי יעקב שכטר, שהיה בעליו של מלון העצמאות בנתניה. גיסו הם הרב אברהם רייסנר, הרב משה שטרנבוך והרב יחזקאל ברטלר, הנשואים לאחיותיו. למד בישיבת סלובודקה בבני ברק, ושימש שם כחונך לתלמידים צעירים יותר, ביניהם רבי אברהם גנזובסקי. בילדותו ובחרותו היה ממקורבי רבי אברהם ישעיהו קרליץ, ה"חזון איש", ולאחר פטירתו התקרב בעקבות הרב משה יהושע לנדא לרב מבריסק, רבי יצחק זאב סלובייצ'יק. כמו כן היה מתייעץ עם גיסו רבי יחזקאל ברטלר, ולאחר מכן עם רבי חיים גריינמן שהפך לרבו. כן היה מקורב לרבי שאול קוסובסקי (מחבר 'דבר שאול').

נישא לאילה שרה הינדא בת הרב אשר סופר, ונולדו להם שבעה ילדים. אשתו נפטרה בשנת תשנ"ג. בשנות ה-50 היה פעיל בהפצת תורה במחנות העולים ובעיירות הפיתוח, ועסק בהקמת שיעורי תורה במושבים. בתקופה זו למד בחברותא עם הרב חיים קניבסקי.

בראשית שנות ה-60, בעיצומה של פרשת יוס'יה שוחמכר, נשלח בידי רבי יעקב ישראל קניבסקי לשווייץ כדי להעביר לרות בלוי את הנחיית הרבנים להשיב את יוס'יה להוריו, אולם בלוי לא שעתה להוראה, ובאותו ערב נעלמה משווייץ. בעקבות מעורבותו זו, היה שכטר - שכונה בספרה של בלוי "שומרי העיר" בשם הכיסוי הרב לייבל פרידמן - יעד למתקפות של קנאי חסידות סאטמר. הרב שכטר שהיה אז יהלומן הוזמן ב-1963 לתת עדות בבית המשפט המחוזי בתל אביב בתום הפרשה, אך אחיו מאיר הופיע במקומו והגיש חוות דעת רפואית לפיה הוא אינו כשיר למסור עדות.

בעקבות צורך רפואי היגר לארצות הברית, שם שימש כראש כולל בשיכון חסידי סקווירא ולאחר מכן מגיד שיעור בישיבת ויז'ניץ מונסי. בנוסף פעל אז כנגד גזירת גיוס בנות וניתוחי מתים וחיטוטי שכבי שהיו אז בארץ ישראל. במשך עשרות שנים היה הנואם הראשי ב"עצרת קינה" בליל תשעה באב בכיכר השבת בירושלים, אותה ארגן הרב רפאל סלובייצ'יק מדי שנה.

בתו נישאה לרב יחיאל קלרמן, ראש ישיבת ארחות תורה ובנו של הרב אורי קלרמן. בנו יעקב, הוא מוהל מפורסם.